

er særlig positiv over for, at flere brancher skal til at tage ansvar for deres egne ting.

Man belaster det offentlige ved at sige: Det tager det offentlige sig af; man klager bare, og det håndterer det offentlige. I stedet for mener vi altså, at brancherne skal til at bære en større udgift på det her område.

Der ligger også de intentioner bag, at vi siger, at flere skal være med til at bære. Der tænker jeg faktisk også på dem, der ikke er medlemmer af de pågældende organisationer. Jeg tænker faktisk på, at vi må finde ud af at finde et beløb, hvis ikke man er tilmeldt BYG og har en klage, eller hvis man ikke er tilmeldt en anden organisation. Vi vil have flere private klagenævne, og så vil vi sørge for at belaste det offentlige mindre. De steder, hvor man ikke behandler folk ordentligt, synes vi, at vi er progressive og går en ny vej.

Og så vil jeg sige til hr. Morten Bødskov: Det er korrekt, at der er sket en nedskæring. Det søger jeg ikke at bortforklare. Jeg har sagt, at vi har andre tiltag. Vi har flere oplysninger på nettet, og vi har oplysninger på biblioteket. Summa summarum føler vi, at der er mulighed både for dem, der ikke har en internetadgang, og for dem, der ikke vil gå på biblioteket. De har stadig væk en mulighed for at få forbindelse på hotline.

Men jeg er altså ikke enig i det med, at det lige pludselig skulle være bekymrende. Jeg synes, at vi her fra talerstolen i dag har udtalt, at vi og regeringen er progressive på det her område. Nu kommer der en forbrugerklagenævnsreform, som jeg har indbudt til forhandlinger om, og den ser vi så på til efteråret.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det, der er bekymrende, er, at man i kraft af den seneste finanslovvedtagelse rent faktisk har skåret over 400 mio. kr. væk, som hver på deres område var med til at sikre, at vi havde en ordentlig forbrugerbeskyttelse, havde en ordentlig forbrugerinformation, havde en ordentlig forskning.

Det er jo ikke uden grund, at man f.eks. fra Forbrugerrådets side har været nødt til at melde ud, at man må drosle ned, hvad angår pengeinstitutter, forsikringselskaber samt på miljøområdet. Det er ikke uden grund, at man har måttet trække sig fra over 40 råd og nævn, fordi man simpelt hen ikke har ressourcerne, da der er sket en besparelse. Der er skåret i forbindelse med den netop vedtagne finanslov.

Vi er i Socialdemokratiet ikke imod, at der kommer flere private nævn, men jeg er nødt til at spørge, om ministeren ikke er enig i, at hvis man skal have flere private nævn, så må det også være ensbetydende med, at vi selvfølgelig får forbrugerrepræsentanter i disse nævn. Er ministeren parat til at betale, hvad dét koster?

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Lige før kunne vi konstatere, at der nu åbenbart også er gået inflation i begrebet progressiv. Alle har lyst til at være det, nu også økonomi- og erhvervsministeren. Men sandheden er vel, at det er udtryk for en ret moderne forbrugerpolitik, at forbrugeren får lettere og hurtigere adgang til at klage. Vil økonomi- og erhvervsministeren så påstå, at det er særlig progressivt, når man begrænser klagemulighederne?

Færre dage til den direkte klage og kortere åbningstider for den direkte klage i forbindelse med den her hotline kan da ikke være udtryk for progressivitet. Hvis det er tilfældet, har økonomi- og erhvervsministeren og jeg en helt forskellig opfattelse af, hvad det vil sige at være progressiv.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Alt er jo en politisk prioritering, og når der hele tiden bliver talt om penge det ene og det andet og det tredje sted, så søger jeg jo ikke at sige, at der ikke er sket generelle besparelser, ligesom der er sket besparelser alle andre steder.

Men jeg er altså nødt til at sige til salens oplysning, at i finanslovsforslaget august 2001 havde den tidligere regering budgetteret med et bevillingsfald på 9 mio. kr. frem til 2005. Det er rigtigt, at den nuværende regering har forøget det med 2,6 mio. kr. til en samlet besparelse på 11,6 mio. kr. Det er altså forskellen, når vi begynder at tale om alle de her beløb, og om, hvordan vi håndterer det her område.

Det, vi har sagt, er jo netop, at i stedet for at man bruger masser af offentlige ressourcer på klager, må man prøve at gå ind og se det lidt mere fremadrettet: Hvad kan vi gøre for, at de klager ikke opstår? Svaret er: Bedre dialog mellem brancher og forbrugerråd. Og jeg skal ikke stå her og sige, hvad det kommer til at koste, altså en politisk prioritering af Forbrugerrådets tilstedeværelse i flere nævn.